

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 8 mars 1929 kl. 1 e. m.

Andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande, nr 4, i anledning av väckt motion angående användningen av arbetslösa för torrläggning av vissa försumpade marker.

I en inom andra kammaren väckt och till dess fjärde tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 304, har herr Olsson i Blädinge hemställt, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t hemställa om utredning rörande arbetslösas användning för torrläggning av försumpade marker, vilka genom utdikning göras tjänliga för skogsbörd, jämte de frågor i övrigt, som därmed äga sammanhang, samt om framläggande för riksdagen av det förslag, vartill utredningen kan föranleda. Motionen.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har i vederbörlig ordning inhämtat yttrande över ifrågavarande motion av statens arbetslöshetskommission, som i huvudsak hänvisat till ett av kommissionen till jordbruksutskottet vid 1928 års riksdag avgivet yttrande över vissa då till behandling föreliggande motioner (Bilaga C till jordbruksutskottets utlåtande nr 71 vid nämnda års riksdag). Därutöver har kommissionen endast framhållit, att den kommitté, som till följd av riksdagens beslut i anledning av nyssnämnda motioner blivit tillsatt för att närmare utreda de i motionen omhandlade spörsmålen, även har att beakta problemet om arbetslösas användande för kultiverandet av för närvarande improduktiva markområden för skogsbörd. Yttrande av statens arbetslöshetskommission.

De i arbetslöshetskommissionens yttrande berörda motionerna vid 1928 års riksdag äro nr 46 i första kammaren av herr Johansson, Johan Bernhard m. fl. och den likalydande nr 44 i andra kammaren av herr Lindman m. fl. samt nr 45 i andra kammaren av herr Sköld. 1928 års riksdag.

I de båda förstnämnda motionerna hemställdes, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag angående statens medverkan till skogsodling av sådana kala, till skogsbörd tjänliga marker, för vilka skogsodlings-skyldighet enligt gällande skogslagar ej kan åläggas markägaren.

Motionen II: 45 utmynnade i en hemställan, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta med hänsynstagande till vad i motionen anförts verkställa utredning och för riksdagen snarast möjligt framlägga förslag till genomgripande åtgärder för den svenska skogsmarkens rationella utnyttjande till skogsbörd.

Efter att hava emottagit yttranden i frågan av centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund, arbetslöshetsutredningen, statens arbetslöshetskommission, svenska mosskulturföreningen och landshövdingen i Hallands län anförde jordbruksutskottet (utlåtande nr 71) bl. a., att utskottet i likhet med motionärerna ansåge, att framställning om utredning i ämnet borde göras hos Kungl. Maj:t. Vid denna utredning, som enligt utskottets mening borde läggas efter relativt vida linjer, borde hänsyn tagas icke blott till sådana kalmarker, vars ägare icke kunde enligt gällande skogslagstiftning åläggas skyldighet att därå verkställa skogsodling utan jämväl inriktas på att överhuvud klarlägga vilka åtgärder, som kunde verksamt bidra till mindervärdiga skogsmarkers förvandlande till produktiva skogar. Utskottet tänkte härvid — förutom på de egentliga kalmarkerna — på försumpade skogsmarker och myrar. I sistnämnda avseende framträdde i första hand behovet av dikningsåtgärder.

Beträffande frågan i vad mån arbeten av ifrågavarande art kunde vara ägnade att medverka till arbetslöshetens bekämpande anförde utskottet, att man för verkställande av de egentliga kulturarbetena (skogsplantering och dylikt) i allmänhet torde vara hänvisad till en viss kortare tidsperiod under den årstid, då arbetslösheten i regel vore minst, vadan något mera direkt resultat i förvarande avseende därav näppeligen syntes stå att vinna i någon större utsträckning. Däremot borde igångsättande av skogsdikningsarbeten, vilka i vissa delar av landet kunde utföras så gott som året runt, i samma avseende vara av betydelse. I varje fall torde, såsom i motionerna framhållits, åtgärder av angivet slag vara ägnade att på längre sikt i sin mån minska arbetslösheten.

På hemställan av jordbruksutskottet beslöt riksdagen att i anledning av motionerna I: 46 och II: 44 samt II: 45 i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa utredning rörande de åtgärder, som kunde vara erforderliga för vinnande av det i motionerna avsedda syftet samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kunde giva anledning.

Med anledning av riksdagens framställning i ämnet har sedermera statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 26 oktober 1928 tillkallat särskilda sakkunniga med uppdrag att verkställa utredning samt avgiva förslag angående statens medverkan, utöver vad för närvarande äger rum, till vinnande av skogsbörd å marker, vilka därtill äro tjänliga men vilka icke äro föremål för rationellt utnyttjande.

Utskottet.

Av den ovan lämnade redogörelsen framgår, att den i nu föreliggande motion väckta frågan ingår såsom en detalj i den nyligen på riksdagens initiativ igångsatta utredningen rörande statens medverkan för vinnande av skogsbörd å kalmarker m. fl. områden. Vid denna utredning torde jämväl, i den mån så kan visa sig erforderligt, det i motionen berörda spörsmålet om statligt jordförvärv för ändamålet komma att tagas i betraktande.

Vid sådant förhållande torde någon ytterligare åtgärd i saken från riksdagens sida icke vara av behovet påkallad, varför utskottet får hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 8 mars 1929.

På utskottets vägnar:

ELOF LINDBERG.

Närvarande: herrar *Lindberg, Sandberg, Wachtmeister, Nordkvist, Andersson* i Löbbo, *Svensson* i Högsjöhult, *Waldem, Olsson* i Österbo, *Vougt* och *Ericsson* i Sörsjön.
